

הניצחון יושג בכוח הרובה; וכול סודאני (משמאל) המוקדש לבישוף קאפוצ'י, אשר „נאסר על-ידי הציונות”. כל הבולים האלה נקנו בעת ובעונה אחת בדואר המרכזי בקאהיר, שם מוצגים בחלון-ראווה ומוצעים למכירה בולי כל המדינות הערביות. כל אדם הקונה בולים אלה בסניף הדואר המרכזי יכול להחתימם בו במקום.

שלושה על מעטפה אחת

מעטפה זו היא קוריוז. מודבקים עליה שלושה בולים מנוגדים: בול מצרי (באמצע) המפאר את הנשיא אל-סאדאת כ„איש השלום”; בול לובי (מימין) המוקדש ליום השנה התשיעי של הקרב בכראמה בין צה"ל וכוחות אש"ף, עם הסיסמה

נראה רחוק, למרות הקירבה הפוליטית הינוכחית למארוקן. גם המיזרח — נסיכויות הנפט, סעודיה ועיראק — נראה רחוק. היחס לסעודים הוא דרערכי מאד. דווקא מלון שרתון מלא סעודים ושייכים מנסים כויות-הנפט. הם לבושים כבדואים עניים, אך ריחיהנפט אופף אותם. בערב אפשר למצוא אותם בקאזינו, בקומה השנייה של המלון, לרוב בלבוש אירופי. למצרים הי כניסה אסורה שם. אלפי דולארים מחליפים ידיים במהירות, ליד שולחנות הרלוטה ומישחק-הקלפים 21 („בלאקגיאק”). מטעמי נוסטלגיה ביקרתי בצחאד-א-סיני, מועדון-הליילה השוכן באותל-העק מאחרי הסיראמידות של גיזה. שם הת רחשה בשעתו אותה חוויה חרדפעימית, כאשר ביקורם של עשרות עיתונאים ישר-אליים הוליד אורגיה של התיידדות שלא תישכח על-ידי הנוכחים. הפעם האווירה אחרת. הייתי, כמובן, הישראלי היחיד במקום. תיירים שונים — יפאנים, אוסטרלים, צרפתים — טבעו בים של סעודים שופעי-כסף. אחרי ריקודיהבטן החל זמר עממי שר שיר מאולתר, אינסופי. מלצר הביא לו שטר כסף, ולחש לו משהו באוזן. מבלי להפסיק הקדיש הזמר את הבתים הבאים לידידות סעודיה-מצריים. למלך האלד הי דגול, ירום הודו, שטרות-הכסף הסעודיים זרמו לבמה, ועימם גדלה ההתלהבות הפרו-סעודית של הזמר. תמהתי מה הוא מרגיש בלבו.

הזאת ביחד. זהו הכישרון המיוחד שלו. „אם תגיעו לידי הידברות עם אש"ף, יהיה לכם מגע עם כל הי מגמות בעולם הערבי בעת ובעונה אחת. אם תפתרו עם אש"ף, הפי תדרתם עם כוונן. אם תחתמו על שלום עם אש"ף, סילקתם את הי בעייה כולה. שום מגמה לא תישיר אר בחיץ.”

אדם. פרימיטיביים. הם לא רק רעים מבחינה פוליטית. הם רעים ביכלל. תמיד גורמים לצרות. „סאדאת לא יכול לוותר על מי לימטר של סיני. אינו עשה זאת, הייתי אני עצמו קם נגדו. הוא לא יכול גם להקריב את הפלסטנינים. אם יעשה זאת, יפול.”

מצרי נבון אחד פיתח באוזני תסריט על העומד להתרחש אם יכון בסעודיה שילטון רדיקלי, אנטי-אמריקאי. לדעתו תתהווה אז מהדורה חדשה של הקשר האנגלו-צרפתי-ישראלי של 1956, אחרי הלאמת תעלת-סואץ בידי גמאל עבד-אל-נאצר. הפעם יהיה זה קשר איראני-ישראלי-מצרי, שיפעל בחסות האמריקאים וישתלט על שדות-הנפט. „הסעודים עדיין חוששים מפני איראן”, אמר לי איש-עסקים המעורה בעניינים שם.

זה צריך להיות שווה-עבורכם יותר מכל דבר אחר!”

המסר של אש"ף

האם המעשה בכביש-החוף אינו מעיד שהמתונים נעלמו מתוך אש"ף? בהחלט לא. המעשה היה מסר לישראל. למצריים ולעולם כולו: „לא הולך בלע" דינו. בלי הפלסטנינים, בלי אש"ף, כל החשבונות שלכם יתקלקלו. אנחנו יכולים להפוך כל קערה על פיה.”

מ עשה-הזוועה בכביש-החוף, והי פלישה הישראלית ללבנון בעיקר תיה, החזירו את העניין הפלסטיני למרכז התודעה הפוליטית בקאהיר. אין אזהבים את הפלסטנינים. מגרשים סטודנטים פלסטנינים פני-לתניים. אך הכנ מבינים כי בלי הפלסטנינים, השלום לא יצחח.

טלפון ירושלים - דמשק

ד יעות שונות ששמעתי בשיחותי בי-מצריים:

נקודת-השקפה מעניינת ביותר השמיע באוזני מוחמד סיד-אחמד, הוגה-הדעות ה-שמאלי:

„תסביר לנו, מה זה ביטחון בעיני הישראליים? היכן הגבול? בגדאד? קאהיר? בנגאזי? הרי בכל מקום תקימו התנהג-לויות, וכדי להבטיח את הביטחון שלהן יהיה עליכם לכבוש עוד שטח, ושם תקימו התנחלויות חדשות. מה יהיה הסוף?”

אין פירוש הדבר שהפלסטנינים אינם רוצים להיות בפנים. רוב המצרים הבקרי אים בעניין עדיין משוכנעים שאם יפתח הפתח לפני עראפאת, הוא יבוא ברצון לשולחן המשא-והמתן. אך כאשר ישראל סוגרת את הדלת על מנעול ובריה — מה הוא יכול לעשות?

„לולא היה אש"ף קיים, הייתם צריכים להמציא אותו.”

„אצלנו אדם אחד מחליט בכל. הוא איש מזהיר. אבל תמיד חשבנו שאצלכם זה אחרת. שאצלכם הרבה אנשים מחליטים. עכשיו מסתבר לנו שגם אצלכם אדם אחד מחליט את הכל לבדו.”

המעשה כולו מיהר הביתה. אולי בוצע המעשה בין סאדאת ועראפאת אינו הרא-שון, וגם לא הסופי. אחת הגירסות המת-הלכות בקאהיר היא שעראפאת התרגו על אל-סאדאת, מפני שהיה נדמה לו ששיטו בו. כידוע, נכח עראפאת בפרלמנט המצרי, כאשר הכריז אל-סאדאת לראשונה על כוונתו לנסוע לירושלים. המנהיג הפלס-טיני לא מחא כפיים. אך גם לא מחה בו במקום. הגירסה היא שכלל לא ידע מה עומד להתרחש. נאומו של אל-סאדאת הפתיע והדהים אותו, ועל כן לא הגיב מייד. הדבר הניק למעמדו בתוך אש"ף וגרם לרייניונים כאילו היה שותף לתיכנון היוזמה. המתעלמת מאש"ף.

„באש"ף קיימים, בזעיר אנפין, כל המג-יות המצויות בעולם הערבי כלפי ישראל. ישנם אנשי-סירוב, השוללים את עצם קיום ישראל, לצד אנשים כמו סעיד חמא-מי המנות, הרוצים לחיות עימה בשלום. יש אנשי שמאל וימין, מתונים וקיצונים, טוריסטים ושוחרי-שלום. „אסר עראפאת מחזיק את כל החבילה

בשיחות-אקראי עם מצרים שוי נים, לא היה קשה לעמוד על הרי גשות האמיתיים. הם בוים לפעור דים, הנראים להם כפראימידיכר לעומת מצריים עתיקות-התרבות.

אכן, מיסטוריות דרכי אללה, שמיקם את אוצרות-הנפט האגדתיים בארצות כימעט ריקות, שנסיכיהן מבזבזים סכומי-עתק, בי-עור הששפע הזה דרוש כליכך למצריים. שעליה לכלכל כימעט 40 מיליון נפש. המצב בסעודיה מרתק, כמובן, את המצ-רים. שמועות רבות מרחפות בחלל, „בכל רגע יכולה לפרוץ שם מהפכה”, אמר לי מדען חשוב, שחזר לא מכבר מריאד. „כת של קצינים יכולה לתפוס את השילטון”. „יכולה לפרוץ הפיכה, שבראשה יעמוד אחד הנסיכים של בית-המלוכה”, חיוה את דעתו מומחה מצרי.

שריחמויזמה עבדי-איראני נאמסי עם אכברי הצבא יוד, הצבא עלה

ברור, שכל שינוי בשילטון בסעודיה יהיה בעל השפעה עצומה על העולם הי-ערבי, ועל העולם כולו. לא מכבר יצא באירופה ספר-מתח בשם ההתמוטטות של 1979, המתאר כיצד נחרב העולם בעיקבות נסיון איראני להשתלט על שדות-הנפט של סעודיה. בספר יש לישראלים, כמובן, יד בעניין.

אין ספק שאחד המוניעים שת יוזמת אל-סאדאת היה ליטול את ההגמוניה בעולם הערבי מידי הי סעודים, שהחזיקו בה בשנים האחי רונות. זוהי אחת הסיבות להסתיי גות המוזמת שבה מתייחסת סעור דיה ליוזמה זו. הרעיון של „ציר מצרי-ישראלי”, המרחף בקאהיר, צמח גם הוא על רקע זה.

המעשה כולו מיהר הביתה. אולי בוצע המעשה בין סאדאת ועראפאת אינו הרא-שון, וגם לא הסופי. אחת הגירסות המת-הלכות בקאהיר היא שעראפאת התרגו על אל-סאדאת, מפני שהיה נדמה לו ששיטו בו. כידוע, נכח עראפאת בפרלמנט המצרי, כאשר הכריז אל-סאדאת לראשונה על כוונתו לנסוע לירושלים. המנהיג הפלס-טיני לא מחא כפיים. אך גם לא מחה בו במקום. הגירסה היא שכלל לא ידע מה עומד להתרחש. נאומו של אל-סאדאת הפתיע והדהים אותו, ועל כן לא הגיב מייד. הדבר הניק למעמדו בתוך אש"ף וגרם לרייניונים כאילו היה שותף לתיכנון היוזמה. המתעלמת מאש"ף. על כל פנים, עראפאת לא שינה, לדעת המומחים המצריים, את עמדתו. הוא הש-תף באופן הפגנתי בהלוויית סעיד חמאמי, חוזה השלום עם ישראל, שנרצח בלונדון. הוא לא הסתייג מעיסאם אל-סארטאווי, האישי שקיים את המגעים עם המועצה הישראלית, שחיבב בפומבי את יוזמת אל-סאדאת.

התאריך הבא: אוקטובר

ה יקרה אם יימשך הקיפאון במשא-ומתן הישראלי-מצרי? אין חושבים על התפתחויות דרמאטיות פיתאומיות. מעמדו של אל-סאדאת א-תן דיו, כדי שיוכל להרשות לעצמו להמתין. לא תהיה מילחמה מיידית, וגם לא מהמכה מיידית.